

Освѣнъ ако само противника не се прѣдвозда отъ полководецъ подобенъ на Бонапарта, комуто всичко се е поддавало, — всѣки путь, когато единъ противникъ поисква да прѣмине едно голѣмо рѣчно прѣпятствие и да дойде да ви атакува, — оставайки рѣката задъ гърбътъ си, — трѣба да се гледа на тази обстановка като на най-благоприятна, ако, съмъ като се опридили пункта на переправата, вие можете своевременно да се явите прѣдъ него — въ благоприятния, за вашите дѣйствия районъ — съ всичките си съсрѣдоточени сили, за да то атакувате въ момента на неговото тактическо разтурване и до като той още не е успѣлъ да построи тетъ-де-пони.

За съжаление, не бѣше такова положението на 15 юни 1877 год., когато руситѣ срѣзаха въ Свищовъ и околността му не само слаби, но и отвратително командвани сили — и переправата се изпълни по единъ най-спокoenъ начинъ.

На 14 юни, въ Свищовъ, подъ началството на Ахмедъ-паша, имаше точно една пѣхотна бригада (бригадата Измидъ, — шестъ баталиона) и една конна батарея.

Отъ тѣзи войски, единъ баталионъ и едно ордие бѣха въ самия градъ, а петъ баталиона съ петъ ордия бѣха разположени на три километра далечъ отъ Свищовъ, въ тъй називаемата мѣстност Дегирменлере.

Първиятъ руски ешелонъ, — може би единъ баталионъ — е дебаркиралъ на дѣсния брѣгъ прѣзъ нощта, (една твърдѣ тѣмна нощ), право срѣзу главните сили на Ахмедъ-паша, които сѫ били разположени на лагерь на около $2\frac{1}{2}$ километра отъ брѣгътъ на Дунава.

Сутринята на 15 юни, войниците отъ бригадата, като отивали за вода, били посрѣзнати съ пушаченъ огънъ. Тѣ отстѫпали и съобщили за това въ бригадата. Веднага Ахмедъ-паша изпраща въ това направление два баталиона, вместо да изпрати къмъ опасния